

en virkelig Frihandel, ikke til en halv Frihandel, og derfor er der adskillige Bestemmelser, selv i dette Lovudkast, — som man jo skulde troe var særdeles liberalt, da det er kommet fra Færøerne og fra Færingernes Repræsentant —, som jeg vil foreslaae forandrede. Jeg troer, at der er adskillige snevre — maaskee særøffe — Handelsideer, som vi maae opgive, og jeg haaber, at vi ei heller ville vedtage noget egenlyntigt Dansk. Som det lader, har der været og forestaaer maaskee endnu en meget stor Debat om de saakaldte faste Handlende og om Speculanthandlerne. Jeg har speculeret noget paa, hvorledes denne Race, Speculanthandlerne, der ere saa forskellige fra det, vi her forstaae ved Speculanter, egentlig er opstaaet i de nordlige Bilande, og jeg er kommen efter, at det er nogle Væsener, som først ere fremkomne paa Island; jeg har hørt meget Ondt om dem; de skulle nemlig være saa slemme Folk, at de give Mere for Varerne end de faste Handlende, og sælge det, de have at sælge, for bedre Kjøb. Det er jo rigtignok afskyeligt og synes at have tiltrukket dem en særdeles Unaade hos de faste Handlende. Nu vil man have haade faste Handlende og Speculanter paa Færøerne; jeg vil raade til at affaafe begge Titler, thi man behøver vistnok ikke disse to forskjellige Classer af Handlende oppe paa Færøerne. Dersom man blot giver Handelen fri, saa tænker jeg, at det er bedst at overlade Folk, om de ville være faste eller løse i deres Dpholdssted og i deres Foretagender. Dersom Foretagendet betaler sig, komme de nok igjen, og dersom det ikke betaler sig, saa blive de daarligt og løse Handelsmand, om de end ere nok saa faste med Hensyn til Dpholdssted. Jeg kan heller ikke billige den Indskrænkning med Clareringen paa disse forskellige Steder. En af de vigtigste Bestemmelser i dette Lovforslag er, at fremmede Skibe af 15 Commercelæsters Drægtighed og derunder ikke maae benyttes til Varesøfæl enten mellem forskellige Steder paa Færøerne eller mellem disse Der og Danmark. Det er en Bestemmelse, som jeg anseer for i høi Grad ufornuftig, og man vilde aldeles ødelægge den saakaldte Frihandel, dersom denne Bestemmelse blev beholdt. Vi maae jo paa ingen Maade glemme, hvor

Færøerne ligge; de ere et Etmaals Seilads, med god Wind, fra de britiske Nordkyster, og der er jo ingen Tvivl om, at de, der boe paa disse Kyster, ville blive de nærmeste til at drive Handel med Færøerne, og bestemmer man altsaa, at kun Fartøier over 15 Commercelæster maae seile paa Færøerne, saa vil det sige det Samme, som at vi ville beholde Handelen paa Kjøbenhavn, hvilket for begge Parter vil være det Uheldigste, som godt kan tænkes. Der er jo Sandsynlighed for, at vi altid herfra til billigere Priis end Andre ville kunde sende Noget op til Færøerne, og at der er Dele af deres Frembringelser, som vi atter kunne tiltuffe os; men jeg kan paa ingen Maade indsee, at det skulde være rigtigt at tvinge Færøernes Varer herved til Kjøbenhavn, for herfra igjen at udføre dem til Nordamerika, hvilket i dette Øieblik tildeels skeer. Jeg troer ogsaa, at vi maae være meget forsigtige med Afgifterne og ikke maae sætte dem saa høit, at Folk ikke faae Lyst til at seile op til Færøerne; dersom vi virkelig ville Færøernes Vel, saa maae vi gjøre Handelen saa let tilgængelig og saa fri for Byrder af enhver Art, som det er os muligt. Dersom Færøerne trives og erhverve sig Noget under denne Frihandel, hvilket jeg er fuldkommen overbevist om at de ville, saa kunne vi jo med Tiden gjøre dem deelagtige i den forventede Indkomstsskat og paa den Maade see at faae Noget ud af dem igjen, men foreløbigt troer jeg rigtignok, at de have saa stort Krav paa, at vi lovgive fornuftigt for dem, at vi slet ikke skulle see hen til, hvad Fordeel der derved kan være for Statskassen. Jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at den bedste Bet vilde være, at vi, som jeg tidligere antydede, give Handelen strax fri og saa lade det Handelselskab, som her bestaaer, i et Aar være med i denne frie Handel, og at vi dernæst sende Dampere ud for at anløbe de britiske Lande og paa den Maade forsøge at trække Folk til at see paa Leiligheden, til at kjøbe Handelens Pakhuse o. s. v.; men det er jo Ting, som nærmere ville komme under Overveielse. Jeg troer, man er noget for ængstelig paa Færøerne med Hensyn til Smitsot, og man maa vistnok være meget omhyggelig med Redactionen af § 6, for ikke at gjøre Folk alt-